Ter Heide *nieuws*

"ZOT geeft me een innerlijke drive om mijn werk steeds te verbeteren"

Een terugblik op 50 mooie jaren

Ter Heide nieuws nr. 1, maart 2021
verschijnt 4 maal per jaar

Een speciale verjaardag

Ik ben zeer blij dat ik deze eerste uitgave van 2021 met zoveel positief nieuws mag beginnen. Ondanks de huidige maatschappelijke situatie heb ik veel om dankbaar voor te zijn. Ik ben zeer dankbaar voor de vaccinaties die onze medewerkers en bewoners eindelijk konden ontvangen. Bovendien mag ik met enige trots meegeven dat Ter Heide deze maand exact 50 jaar bestaat! Een mooie prestatie als je ziet hoe we klein en fijn begonnen en uitgroeiden tot een grote, maar toch warme en professionele organisatie. Ik ben dan ook heel dankbaar voor iedereen die dit mee hielp realiseren.

De beginjaren

Op 8 maart 1971 begon Ter Heide met een eerste groepje van 5 jonge bewoners en een gedreven team van mensen dat in hen geloofde. Naar gebouwen en materialen toe was alles in deze beginjaren vrij beperkt. We moesten het vooral hebben van de creativiteit en de vindingrijkheid van de startploeg. Deze medewerkers van het eerste uur hebben er samen voor gezorgd dat een stevige basis werd gelegd voor de organisatie die we vandaag kennen en dat onze bewoners een plaats kregen in de samenleving.

Grote sprongen

Ik ben zeer trots op de vooruitgang die we gemaakt hebben over al die jaren heen. We zijn gegroeid van een kleinschalige organisatie die zelf bepaalde wat belangrijk was voor de bewoners, naar een grote organisatie die samen met de ouders en familieleden de toekomstplannen voor de bewoners uittekent. Ook op vlak van leefgroepensamenstelling, structuur, cultuur en infrastructuur hebben we grote sprongen gemaakt. Zo kunnen we ervoor zorgen dat iedereen een plekje kan krijgen binnen onze Ter Heidegemeenschap. Dat is een droom die oud-directieleden steeds probeerden te verwezenlijken en die ik ook in mijn hart meedraag.

Hoop op een mooie toekomst

De voorbije 50 jaar hebben we in Ter Heide een hele vooruitgang gemaakt. Ook de volgende jaren wil ik alles op alles zetten om deze stijgende lijn door te trekken en onze bewoners altijd het gelukkige leven te blijven geven waar ze recht op hebben. De eerste vaccinatieronde die we deze maand al achter de rug hebben, is hier een mooie start van. De vooruitzichten op meer mogelijkheden na de tweede vaccinatieronde geven mij hoop op een betere toekomst.

Ik wil iedereen bedanken die ervoor gezorgd heeft dat we in Ter Heide zo ver staan als vandaag. Zonder al die gemotiveerde medewerkers, ouders, familieleden, Gezellen en andere partners was dit niet mogelijk geweest. Laten we er een mooi, maar coronaveilig feestjaar van maken en ervoor zorgen dat we snel weer samen mooie momenten kunnen vieren.

Paul Geypen,
Algemeen directeur

Een (gepensioneerde) collega waarop je kan bouwen

Jaar en dag zat er een bekend gezicht aan het onthaal van campus Genk. Met een brede glimlach en een vriendelijk woord stond Mia Mertens steeds iedereen bij: van collega's tot ouders en externe partners. Ze kende Ter Heide als geen ander en had altijd een groot hart voor de bewoners en de organisatie. Na vele jaren het onthaal met hart en ziel gerund te hebben, was het tijd om haar uit te zwaaien.

Geboren secretariaatsmedewerker

Mia, van in je beginjaren in Ter Heide was het duidelijk dat je een geboren secretariaatsmedewerker bent. Je was steeds collegiaal, loyaal, discreet en zeer betrokken bij de bewoners van Ter Heide. Je stond altijd klaar om te helpen, zowel met woorden als daden. Met jouw warme vriendelijkheid en prikkelend optimisme was je er steeds voor wie je nodig had. Je was niet enkel inhoudelijk sterk in je vak, maar ook op menselijk vlak was je een aanspreekpunt voor vele collega's.

De puntjes op de 'i'

Je bent iemand waarop je kan bouwen: steeds behulpzaam, vriendelijk, professioneel, flexibel en uiterst precies in het uitvoeren van opdrachten. Je nam vaak collega's administratief werk uit handen en deed dat steeds met een grote glimlach. Je kon perfect zelf je plan trekken, zag werk waar er werk te doen was en zorgde voor oplossingen waar zich problemen voordeden. Zoals jij zijn er geen 100 op de wereld! Waar nodig hielp je steeds om de puntjes op de 'i' te zetten (zowel letterlijk als figuurlijk) en voor hulp en praktisch advies stond je altijd direct klaar!

Een klassedame

Je bent ook een echte dame met klasse in alle betekenissen van het woord. Met je lippenstift in de hand kon je alles aan. Niet alleen opdrachten werden tot in detail afgewerkt, ook zelf zorgde je dat je altijd piekfijn verzorgd was. Want als eerste contact wou je goed voor de dag komen.

Hart voor de bewoners

Je was er niet enkel voor collega's. Ook bewoners kwamen graag bij jou op bezoek. Samen een koffietje drinken of een uitstap maken met Enrique waren vaste afspraken in jouw agenda. Ook Hasan heeft lang naar 'tuutende en pinkende' auto's kunnen kijken met jou aan zijn zij. Zelfs in je vrije tijd deed je al eens iets extra voor hen. Die betrokkenheid siert je.

Geheugen van Ter Heide

Wat we zeker ook zullen missen, is jouw grote kennis van de organisatie. Je bent in de loop der jaren het levende geheugen van Ter Heide geworden. Was iemand op zoek naar een tekst of foto uit de oude doos? Of op zoek naar wat er 15 jaar geleden gebeurde tijdens een bepaalde activiteit? Dat wist jij hen zeker te vertellen!
Ook je creativiteit heeft ervoor gezorgd dat heel wat evenementen een betere uitstraling kregen door de mooie decoraties die je voorzag. Als er iets te doen was, stond je ook steeds vooraan in de rij om je steentje bij te dragen.

Het ga je goed

Mia, we zullen je erg missen in Ter Heide. Weet dat je hier altijd welkom bent. Na al die jaren hard werk heb je

je pensioen meer dan verdiend. Geniet ervan en koester de extra tijd met je man, kinderen en kleinkinderen. Het ga je goed.

Je collega's

Mijn stage in Ter Heide

Hallo, ik ben Lotte, student verpleegkundige in het 2e jaar. Ik heb stage gelopen in Linde 4 van 14 december 2020 tot en met 24 januari 2021. Ik ben de eerste dag heel goed ontvangen, wat mij een warm en goed gevoel gaf om aan de stage te beginnen. Al snel werd mij de dagen daarop ook uitgelegd hoe alles in Ter Heide reilt en zeilt.

Een thuis

Ik heb mogen kennismaken met prachtige mensen die met hart en ziel elke dag zorgen voor de vele gasten. Ook met de bewoners heb ik hele mooie banden kunnen opbouwen doorheen mijn stage. Ik heb hier enorm veel van kunnen bijleren. Zoals Ter Heide een thuis voor hen is, kon ook ik er mij snel thuis voelen. Een goeiendag krijgen van iedereen op het terrein gaf mij ook heel snel het gevoel dat ik erbij mocht horen.

Liefdevol en gepassioneerd

Graag wil ik even de tijd nemen om te zeggen hoeveel respect ik heb voor alle medewerkers. Hoe liefdevol en gepassioneerd ze kunnen omgaan met (de zorg voor) alle bewoners. Het sluit aan bij mijn visie van zorgen. Het is bijzonder om te zien hoe tijdens deze nare tijden er alles aan gedaan wordt om de dagen van de bewoners zo aangenaam mogelijk te laten verlopen. De raamactiviteiten, de wandelingen, de één-op-één-momentjes zijn hier enkele voorbeelden van.

Topteam

Ikzelf heb door de vele wandelingen ook vele kilometers mogen maken. Als stagiaire vond ik het heel aangenaam om 6 weken deel te mogen uitmaken van het Ter Heideteam. Wat ga ik het werk en jullie allemaal hard missen.
Ik zeg tot snel, want als alles het terug toelaat, zien jullie mij zeker nog eens terug. Ik wil in het bijzonder even het topteam van Linde 4 bedanken voor de goede ontvangst, begeleiding en de steun.
Ook verpleegkundige Hilda, bij wie ik met al mijn vragen terechtkon. Jullie zijn allemaal toppers!
Vele groetjes en veel moed.

Lotte

Een speciale verjaardag

Op 15 december 2020 werd onze Niels 28 jaar. Aangezien het een 'rare' verjaardag was zonder familie en vriendjes uit andere leefgroepen, wilden we Niels verrassen. We deden een oproep op Facebook om zo veel mogelijk kaartjes te sturen om zijn dag goed te maken.
Bij dezen hartelijk bedankt voor meer dan 300 (!) kaartjes, cadeautjes, telefoontjes … Met de kaartjes hebben we zijn kamer behangen; hij geniet er nog iedere dag van!

Dikke knuffel van Niels (Berk 1)

Keukenteam valt in de prijzen

In het juninummer van Ter Heide nieuws kon je het verhaal lezen van onze keukenmedewerkers en hun inspanningen tijdens deze coronaperiode. In de herfst viel ons keukenteam dankzij het relaas van hun harde werk in de prijzen bij leverancier JAVA. Eind november mochten ze hun prijs (op coronaveilige afstand) in ontvangst nemen. En dat heeft gesmaakt!

Wedstrijd

In de zomer namen de medewerkers van de grootkeukens deel aan een wedstrijd van leverancier JAVA. De opdracht? In een tekst en met foto's aantonen wat het keukenpersoneel allemaal op zijn bord had liggen tijdens de coronaperiode. Begin oktober kregen we fantastisch nieuws: alle inspanningen werden beloond, want de tekst van Ter Heide werd door JAVA uitgekozen als één van de winnaars van de wedstrijd! Zo wonnen ze een lekkere high tea op maat. Een fijne appreciatie voor al het harde werk.

Een box vol lekkers

Eind november mocht elke grootkeuken van Ter Heide een high tea pakket in ontvangst nemen. In een ideaal scenario had het team gezellig binnen de werkbubbel van elke grootkeuken na afloop van de dienst kunnen 'high tea'-en. Daar stak corona jammer genoeg een stokje voor. Om het voor iedereen zo veilig mogelijk te houden, ontving elke medewerker van de grootkeuken een eigen box vol lekkere hapjes en drankjes.

Van scones tot mojito

Wat mag je verstaan onder 'lekkere hapjes'? Er waren scones met clotted cream en confituur, poffertjes-spiesjes met fruit, een citroen-meringuetaart, appelcake, een wrap, triple deck sandwiches en minicupcakes. Om de zoetigheid door te spoelen, kregen de keukens een tweede box met drankjes. Hier was er keuze van frisdrank tot een alcoholvrije mojito.

Coronaproof genieten

De high tea werd opgepeuzeld op veilige afstand van elkaar of verdeeld en mee naar huis genomen om ervan te genieten binnen de eigen gezinsbubbel. Het heeft gesmaakt, bedankt JAVA! En een dikke duim voor heel ons keukenteam!

De wens van…

De bewoners van woonbuurt Heuvel delen hier graag hun wensen met jou. Ben jij of ken jij iemand die deze in vervulling kan laten gaan? Neem dan zeker contact op met de leefgroep! In juni is het de beurt aan campus Borgloon. Ken jij een bewoner van woonbuurt Brikhof met een kleine of grote wens? Stuur deze dan zeker door naar de leden van de redactieraad. Samen proberen we hun wens(en) in vervulling te laten gaan!

Tuinieren is gezond

De jongens van Huis 8 zijn goede werkers en leven zich graag uit in de tuin. Om hun tuinproject uit te breiden, zijn moestuinspullen zeer welkom. We zijn nog op zoek naar worteldoek, potgrond, grondverbeteraar, plantjes of zaadjes. Een miniserre zou fantastisch zijn, maar dat is voorlopig nog maar een mooie droom. Met de basismaterialen kunnen we alvast op weg. Help jij onze bewoners aan moestuinspullen? Neem dan zeker contact op met de leefgroep. Dat kan op 089 32 39 44.

K2 zoekt … Priestila!

Omdat Klaasje bij K3 stopt, willen we in Huis 5 graag een coronaproof 'K2 zoekt K3'-feestje houden. Bewoner Priestila zingt en danst namelijk heel graag en is de grootste fan van K3. We zijn daarom op zoek naar K3-outfits, blonde, zwarte en rode pruiken, microfoons en eventueel andere materialen van K3 of ideeën om het zo leuk mogelijk te maken. Maak jij de wens van onze K3-fans waar? Geef Huis 5 dan een seintje op 089 32 39 36.

Pasta & Wijn Afhaaldag

Zaterdag 22 mei 2021

Afhaalpunten:

Ter Heide Campussen van Zonhoven – Borgloon – Tongeren

Digitaal inschrijven en betalen

www.bit.ly/pasta-afhaaldag

Steun deze actie met een vrije bijdrage op het rekeningnummer van het Calluna Team: BE69 7360 4645 4778

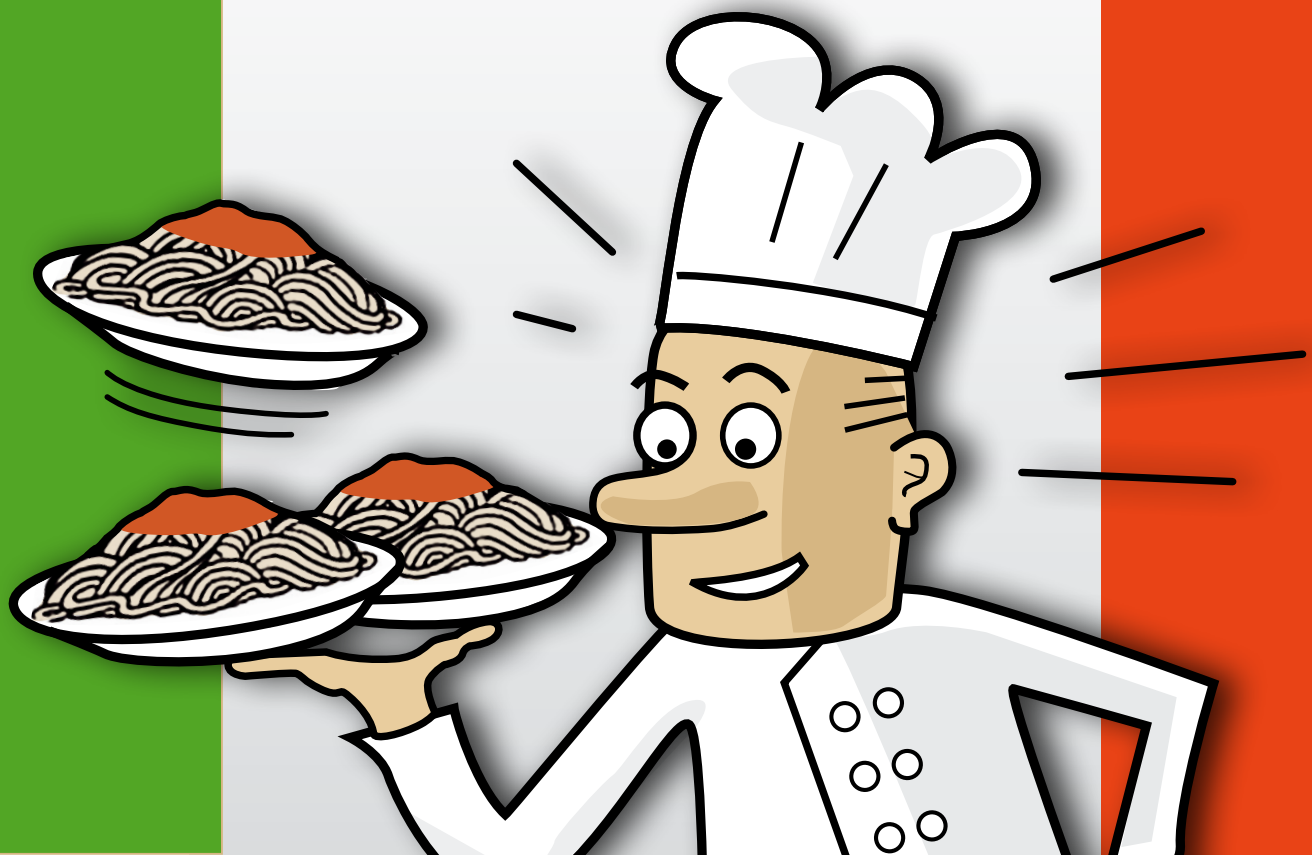

Herman Van Kerckhove slaat een nieuwe bladzijde om

In november mocht Herman zich officieel gepensioneerd noemen. Na 5 mooie jaren in de Berk, de Linde en Huis 5 hebben we je helaas een hele tijd moeten missen. Toch hopen we dat je kan genieten van je nieuw gewonnen vrije leven als gepensioneerde. Schrijf nieuwe bladzijden vol met mooie verhalen, geniet van de rust en denk af en toe nog eens terug aan ons.

Vrijheid, tijd en alles mag
De wekker mag nu naar de buren
Slaap een gat in elke dag
Creativiteit gaat dagen kleuren
Doet jezelf versteld staan
Het is intussen jouw beurt
Kijk uit naar vele jaren
Dat je zonder al te veel gebreken
Zinvol je dagen mag beleven
Geniet ervan

Een nieuwe bewoner voor Woning 40

In januari en februari gebeurde er heel wat in Woning 40. We zwaaiden bewoner Jo uit en verwelkomden even later een nieuw gezicht in de leefgroep: Anouk. Alhoewel afscheid nemen nooit gemakkelijk is, zijn we blij dat we eindelijk een vrouw in huis hebben.

Jo verhuist

Op 27 januari moesten we jammer genoeg afscheid nemen van onze lieve Jo. Het vooruitzicht op dat vertrek was in het begin zeer moeilijk voor hem. Gelukkig keek hij de laatste dagen voor zijn vertrek wel uit naar zijn verhuis naar Alvinnenberg. Op het moment dat mama hem kwam halen, was hij heel blij. Hij heeft goed zijn kamer mee opgeruimd en nadien hebben we samen alle spullen naar de auto van mama gebracht.
De andere bewoners hadden het ook moeilijk met het vertrek van Jo. Toch hebben we allemaal aan het raam gezwaaid tot Jo weg was. We hopen dat hij heel gelukkig wordt in Huisje Blauw.

Een nieuw gezicht

Een week later mochten we Anouk al welkom heten. In het begin was ze een beetje nerveus. Ze wou alles voelen, alles zien en overal naartoe gaan. Omdat ze slechtziend is, is het belangrijk voor haar om dingen te kunnen voelen. Door haar autisme is aanpassen ook niet gemakkelijk voor Anouk. De voorbije 17 jaar heeft ze steeds dezelfde structuur gekend in Ganspoel. Nu moet ze opnieuw van 0 beginnen met een heel andere structuur in Ter Heide.

Samen plezier maken

Na een tijdje bloeide Anouk open en leerden we haar kennen als een heel guitige, fijne dame. Ze luistert graag naar muziek en geniet van individuele aandacht. Anouk zit altijd aan haar tafeltje dichtbij het personeel. Daar houdt ze zich bezig met haar muziek en haar taakdozen, steekparels …
Ook onze mannen zijn heel blij dat er eindelijke een vrouw bij gekomen is in de leefgroep. Zo werd het afscheid van Jo toch verzacht door de komst van Anouk. We zijn er zeker van dat we met zijn allen veel plezier zullen beleven in ons huisje.

Woning 40

Woning 42 zwaait Reinhilde Van Doren uit

In oktober mocht Woning 42 Reinhilde uitwuiven. Na 39 jaar alles te geven voor de bewoners van verschillende leefgroepen, kon ze eindelijk op welverdiend pensioen vertrekken. Geniet ervan en denk af en toe nog eens aan ons!

Op 29 juni 1981 kwam er in T4
Een rode madam met veel kabaal en straffe taal
Ze kreeg als bijnaam Tante Nel
Ze kon het uitleggen, je hoorde haar wel
Je hoorde ze 's morgens al van ver
Maar 's avonds was ze niet veel van zeg
Ze is meestal recht door zee en soms maak je ze wel mee
Haar doorzettingsvermogen kent soms geen stop
Want ze houdt dikwijls hierover niet op
Van Reiki, klankschalen, heksen en hogere sferen
Kan ze ons nog wel wat bijleren
Er was een tijd dat ze graag op de moto zat
Tot Fons haar teveel achterna zat
Na veel zoeken en telefoneren bracht Ludo ongeveer
7 jaar geleden rust in haar leven
Ook al begint het overal te kraken
Over de medische kant van onze gasten zal ze wel waken
Ze heeft nog even getwijfeld om op pensioen te gaan

Maar fysiek kon ze het nog moeilijk aan
De kwaaltjes begonnen op te komen en toen was
de beslissing vlug genomen
We wensen je nog vele mooie jaren met Ludo
en met je gezin
Je kan nu gaan doen wat je maar wil!

Je collega's van Woning 42

Cluedospel in Henisberg: wie vermoordde Tobi?

Het leek een gewone dag in Ter Heide Tongeren. Niets wees erop dat er iets onheilspellends was gebeurd. Maar midden november werden de leefgroepen in woonbuurt Henisberg opgeschrikt door het nieuws dat onze geliefde mascotte Tobi op 24 december vermoord zou worden. Maar wie was de dader?

Echte detectives

Om te achterhalen wie de moordenaar was, welk moordwapen hij/zij gebruikte en waar het tragisch

voorval gebeurde, moesten de leefgroepen iedere week een opdracht tot een goed einde brengen. Tijdens de maanden november en december gingen ze als echte detectives tewerk. Ze moesten echter voorzichtig zijn, want de meest schokkende onthulling van dit moordmysterie was dat de moordenaar een van ons was!

Opdrachten tot een goed einde brengen

Na iedere opdracht konden ze een tip bemachtigen. Elke week mochten ze ook hun verdachten noteren. Er passeerden er heel wat in het rijtje! Gelukkig beleefden de bewoners ook veel plezier aan het uitvoeren van de opdrachten. Zo moesten ze een kerstdrankje maken, een aftelkalender knutselen, kerstkoekjes bakken, een mooie kerstfoto trekken en een kunstwerk maken met hun handen en voeten.

De ontknoping

Iedere leefgroep deed super mee en de meerderheid had aan het eind van dit Cluedospel de moordenaar, het moordwapen en de plaats geraden. Benieuwd naar de ontknoping? Logopediste Els bleek de schuldige te zijn. Zij vermoordde Tobi met een bodywrap in het prieeltje. Het was een superleuk, spannend spel. Zowel voor de leefgroepen als voor de therapeuten die instonden voor de organisatie!

Lotte Vranken,
ergotherapeut woonbuurt Henisberg

Liefde overwint COVID-19 in Woning 42

COVID-19 gooide roet in het eten voor de bewoners van het Woonerf in Zonhoven. Hoewel onze bewoners normaal elk jaar uitkijken naar de Valentijnsperiode, kon het jaarlijkse Valentijnsfeest dit jaar niet plaatsvinden. Daarom trokken we onze stoute schoenen aan en vonden we een creatieve oplossing.

Valentijn door weer en wind

Tijdens de Valentijnsperiode is het voor de bewoners van het Woonerf elk jaar feest. Dan komen de vier verschillende leefgroepen samen om Valentijn te vieren. COVID-19 dacht daar dit jaar anders over en gooide roet in het eten. Samen feestvieren kon helaas niet meer. We bleven echter niet bij de pakken zitten en gingen creatief aan de slag.

Corona houdt onze bewoners niet tegen

Het jaarlijks terugkerende Valentijnsfeest heeft dit jaar plaatsgemaakt voor een creatieve opdracht. Zo gingen we in de leefgroepen aan de slag met tekeningen maken. Deze werden vervolgens uitgedeeld aan de bewoners van andere leefgroepen. Via deze weg konden we toch een Valentijnsgevoel creëren.

Voor de bewoners van Woning 42 was het dubbel feest. Zij konden de dag erna nog genieten van een Valentijnsbrunch. Zo zijn alle leefgroepen – en in het bijzonder de bewoners van Woning 42 – erin geslaagd om Valentijnsdag coronaproof te vieren!

Woning 42

Zotter dan zot: in Brik 5 zorgde het unieke beautysalon voor veel genot

In Brik 5 hebben onze mannen een leuke dag achter de rug. Op 28 januari vond de mannendag plaats en hebben we alle bewoners dan ook echt in de watten gelegd.

Pareltjes in Brik 5

Op 28 januari opende het beautysalon de deuren voor de bewoners in Brik 5. Doordat Brik 5 enkel mannelijke bewoners telt, konden ze genieten van een beautysalon in een speciaal thema. Zo slaagden we erin om geen vrouwen, maar wel onze mannen om te toveren in echte pareltjes. Het was dan ook een echte mannendag.

Een beautysalon voor mannen? Ook dat kan in Ter Heide! Maar liefst 9 bewoners namen deel.

Mannendag in de kijker

Tijdens de mannendag werden de bewoners in de watten gelegd. Zo kregen ze een gezichtsmasker en zelfgemaakte scrub. Om de voormiddag compleet te maken, kregen ook de handen en voeten een verzorgingsbehandeling. In de namiddag werden de mannen verwend met een lekkere zelfgemaakte smoothie.

De bewoners kijken positief terug naar deze dag. Het was dan ook echt ontspannend voor zowel de leefgroepmedewerkers als de bewoners.

Brik 5

De eerste carnavalstrip van Super Bert
De carnaval snoepdief!!!
Al een jaar lang zat de carnaval-snoep van Super Bert goed opgeborgen in de kluis.
Royal Safe
De avond voor carnaval besloot hij de snoep dichtbij hem te bewaren op zijn nachtkastje!
Maar midden in de nacht kwam de dief!
Hmmm, zei Adelien en ze nam de hele pot mee!
Laura passeerde en zag dat de snoepjes weg waren!
O, NEE !!!
Super Bert!!! Wakker worden! De snoep is gestolen! Help!
O nee, de snoepjes zijn weg!
En nu???
De Super Bert Mobiel!
De speurtocht kan beginnen! De speur-gps activeren!
SB

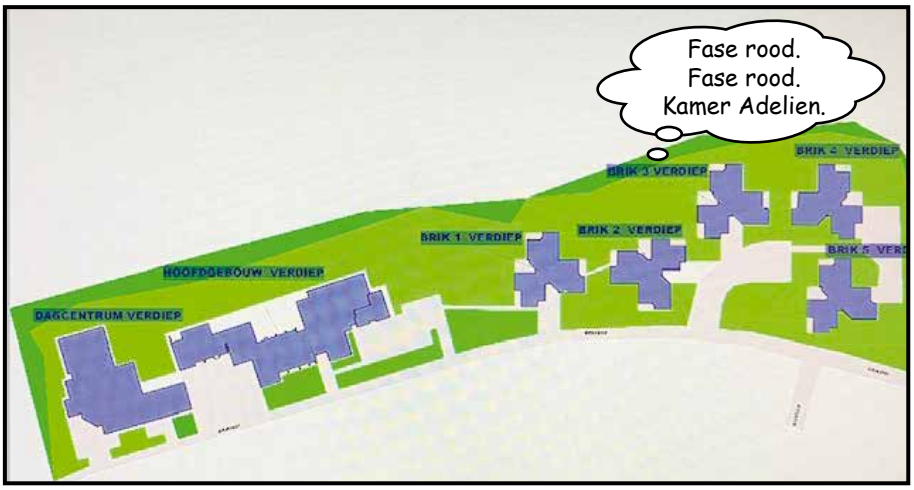
Fase rood.
Fase rood.
Kamer Adelien.
BRIK 3 VERDIEP
BRIK 1 VERDIEP
BRIK 2 VERDIEP
HOOFDGEBOUW VERDIEP
DAGCENTRUM VERDIEP

Muisstil glipt Super Bert via de achterdeur binnen.

Hij was zo stil dat de hygiënisch verantwoordelijke hem niet hoorde! Het leek wel of zij POT doof was!

Yihaa!! Gevonden!

Wat ben ik toch geweldig! Dit wist ik al lang; ik ben de SUPER Bert!

We love SUPER BERT!

Allemaal blije gezichten!.
Zeker Peter! Want hij kreeg het allereerste snoepje!

En Marissa zag van thuis dat het goed was!

EINDE
Scenario, tekst en foto's by Brik 3

Eik 1 doet aan themadagen

Corona en het slechte weer beperkten ons in wat we buitenshuis konden doen. Maar ze beperkten ons zeker niet in enthousiasme en wil om onze bewoners leuke tijden te laten beleven! Zo kwamen de themadagen in Eik 1 tot stand.

Kermis in de leefgroep

Zo zorgden we dat de kermis tot bij ons kwam: enkele spelletjes zoals blikken gooien (ballen die de weg naar de blikken misten, maar wel een opvoedster konden raken), sjoelen en eendjes vissen waren topplezier. Met dank aan de lieve ergo-dames die alles door het slechte weer naar de leefgroep brachten! Het lekkers ontbrak ook niet, want er waren heuse suikerspinnen, zelfgemaakte smoutebollen en aardappeltwisters …

Zintuigen centraal

We organiseerden ook een snoezeldag waarop we alle zintuigen aan bod lieten komen. Op een gezond ontbijtmoment boden we verschillende smaken aan die de bewoners anders niet zo vaak proeven: een hardgekookt eitje, een smoothie, havermout met speculaaskruiden … Doorheen de dag kregen ze elk een mix aan activiteiten: een luilekker snoezelbad, een handmassage en het fijne BIM (Beleven In Muziek)!
De keuken had ook voor lekkers gezorgd tijdens deze 'speciaal eten dag': frieten met curryworsten! We konden lekker met de vingers eten en zo ook wat sensopathisch voelen. Merci, keukenploeg! Het werd zeer gesmaakt. Een appelcake als vieruurtje zorgde voor een heerlijk geurende leefgroep die al deed watertanden …

Portugal & carnaval

Op een andere dag waren we Portugezen. Op de speciaal uitgezochte muziek haalden we onze beste dansmoves naar boven. Onze kok van dienst leefde zich uit om exclusieve gerechten uit Portugal op tafel te toveren! Genieten op en top! Namiddag mochten we als kers op de taart ook naar het carnavalbal in de sportzaal. Hiervoor hesen we ons in cowboy- en indianenpakken. ALAAF, ALAAF!

Rebecca Verboven,
leefgroepmedewerker Eik 1

Sneeuwpret in het Ven

Gezelligheid troef hier in het Ven. Na onze verhuis naar de nieuwbouw konden we profiteren van de aangelegde tuinen met kunstgras. Hierdoor was het mogelijk om sneeuwmannen te maken, zonder dat het een moddergevecht werd.

Beste sneeuwman van het jaar

Door de grote ramen konden de kinderen die niet naar buiten konden fijn meegenieten. Eerst gingen snel, snel de jassen aan. Warme mutsen en sjaals werden ook niet vergeten. Eenmaal buiten in de sneeuw hielden we een wedstrijdje om te zien wie de beste sneeuwman van het jaar kon maken. We moesten opschieten, want de sneeuw ging snel smelten.

Bijzondere resultaten

De andere Vennen deden ook mee en amuseerden zich met het laatste beetje sneeuw. Hierdoor kregen wij prachtige resultaten. Humor is hier niet ver te zoeken. Onze sneeuwmannen waren dan ook best bijzonder. We maakten er eentje ter grootte van een pen en vonden zelfs een manier om een sneeuwman te bouwen zonder sneeuw! Plezier hadden we zeker.

Warme 'afstands'-winterknuffels!
Ven 1 en 2

Een atypisch afscheidsjaar voor Trèse Vranken

In 1981 waren er heel wat belangrijke gebeurtenissen. Het was het geboortejaar van o.a. Alicia Keys, Justin Timberlake, Paris Hilton, Philippe Geubels, Beyoncé en Britney Spears. Lady Diana en Charles stapten in het huwelijksbootje. De eerste PC voor thuis werd uitgebracht en kostte, in de waarde van nu 10 000 euro. Maar de belangrijkste gebeurtenis van dat jaar vond plaats op 16 maart. Toen kwam Trèse in dienst van Ter Heide.

De pioniersjaren

Ter Heide Genk bestond toen 10 jaar en campus Zonhoven zat in de openingsfase. Trèse heeft de pioniersjaren meegemaakt. Denk maar aan:

- één sociale dienst voor 110 kinderen,
- leefgroepen van 15 tot zelfs 18 bewoners,
- stoffen luiers en geen tilhulpen, maar zelfs toen waren er al die bekende blauwe schorten,
- Ter Heide band stencilen en met de hand uitrapen door rondjes rond een tafel te draaien,
- carbonpapier om iets twee of drie keer op papier te krijgen,
- één centrale telefoon en hollen naar het onthaal om een buitenlijn op de nemen.

Zo kan ik nog wel even doorgaan.

Compromissen sluiten

Steeds heeft Trèse zich weten aan te passen aan de gewijzigde omstandigheden, zoals de organisatieveranderingen waardoor ze wisselde van woonbuurt en collega's. Het carbonpapier werd vervangen door de computer en ondertussen heeft ook de laptop geen geheimen meer voor Trèse.

Steeds heeft Trèse het beste van zichzelf gegeven om de belangen van de ouders te verdedigen. Dat was niet altijd een simpele opdracht omdat het vaak gaat over compromissen tussen verwachtingen van ouders en de haalbaarheid voor de organisatie.

Een supercollega

Trèse had aanvankelijk gedacht een mooi en rustig afscheidsjaar te hebben, maar daar heeft corona een stokje voor gestoken. Toch heeft ze 2020 ook tot een goed einde gebracht. Trèse, geniet nu van jouw pensioen samen met Benny, de kinderen en kleinkinderen. Je was en bent nu nog steeds een supercollega voor ons. Hopelijk heb je intussen al de ideale elektrische fiets gevonden om nieuwe avonturen mee te maken. Geniet ervan en denk af en toe nog maar eens aan ons.

Je collega's van Ter Heide

Een boodschap voor Luc

Ook in coronatijden zien Luc (Spar 2) en Anita (Spar 1) elkaar heel graag, al is het gemis soms groot. Via deze weg wil Rianne Spar 2 bedanken voor het hartje met de mooie boodschap van Luc aan Anita.

Lieve Luc,

Dagelijks kwam je even binnen …
Vanaf maart dacht ik: wat ga ik nu toch maar beginnen?
Maar je lieve woordjes en prachtig hart
Gaven me snel weer hoopvolle kracht

Hopelijk krijgen we vlug onze vaccinatie
En kunnen we verder met onze adoratie
Je bent een topman eerste class
Ik wou dat ik nu even bij je was

Anita Leemans,
bewoner Spar 1

Hoe pleegouder worden ons leven volmaakte

Een verandering wordt vaak in gang gezet door een schijnbaar kleine gebeurtenis. Dat was ook het geval voor Romain (medewerker technische dienst) en zijn vrouw Elly. In januari 2020 maakte Romain tijdens een klusje in Huis 2 kennis met Soryana (6), een nieuwe bewoner. Geen ongewone gebeurtenis, maar wel het kleine duwtje dat de bal deed rollen en er uiteindelijk voor zorgde dat ze 11 maanden later officieel haar pleegouders werden.

Een veelbetekenend gesprek

"Op het eerste zicht zou je niet meteen zeggen dat ze een beperking had", begint Romain. "De opvoedster van dienst vertelde mij dat Soryana eigenlijk niet helemaal op haar plaats zat in Ter Heide. Ze had wel een beperking en een lichte vorm van autisme, maar ze had meer in haar mars dan Ter Heide haar kon bieden."

"Die avond had ik het er met mijn vrouw Elly over. Zonder het te zeggen, wisten we op dat moment dat Soryana een kind was dat heel goed bij ons zou passen. Het was nog maar een vaag idee, maar we speelden al langer met het idee om pleegouder te worden. Voor ons was dit de klik."

Een intensief proces

"Na een heel parcours, cursussen en screenings doorlopen te hebben via pleegzorg, werden wij geselecteerd als haar pleegouders. Een intensief proces dat verschillende maanden duurde", legt Elly uit. "We werken allebei in de zorgsector, dus voor ons was Soryana's situatie niet onbekend. We waren ons ervan bewust dat het een hele ommezwaai zou zijn om een kindje met een beperking op te vangen, zeker op onze leeftijd. Maar we waren zeker van onze beslissing."

"Gedurende al die maanden heb ik nog meer waardering gekregen voor het werk van de leefgroepmedewerkers", vult Romain aan. "Als je ziet wat ze allemaal verwezenlijken … We waarderen echt wat ze voor Soryana gedaan hebben in Ter Heide. Ze hebben ons ook heel veel tips en informatie meegegeven."

De eerste momenten samen

"We hebben natuurlijk eerst met haar kennisgemaakt. Onze eerste uitstap samen was naar Bokrijk. Ze heeft ons tijdens onze bezoeken heel snel leren vertrouwen. Dat was voor mij een opluchting, weten dat ze op haar gemak was", zegt Elly. "Na een tijdje mocht ze mee naar huis komen en zelfs blijven overnachten. Het deed toch pijn om haar elke keer terug bij de leefgroep af te zetten. De mooiste dag voor ons was toen we haar spulletjes mochten ophalen en ze definitief bij ons kwam inwonen. Dat was op 20 november."

Een goede start

"Het is niet altijd rozengeur en mane schijn, maar de integratie valt veel beter mee dan we verwacht hadden", gaat Romain verder. "Je moet aftoetsen en proberen, maar als er iets niet goed zit, vragen we haar steeds om rustig te blijven en ons te vertellen wat er scheelt. Via pictogrammen, aanwijzen en korte zinnen maakt ze ons dat duidelijk. We hebben ons leven wel grondig moeten aanpassen, maar dat was het waard. Zij komt nu eerst."

"Het klinkt allemaal heel mooi om iemand als Soryana op te vangen, maar voor ons zit er ook een cadeautje aan vast. Wij halen veel voldoening uit haar aanwezigheid. Zonder Soryana duren de dagen lang. Dat merk ik vooral wanneer ze om de 14 dagen een dag of weekend naar haar oma gaat."

"We hopen dat ze nog lang bij ons mag blijven, want het voelt heel natuurlijk aan met haar erbij. In de tussentijd koesteren we alle mooie momenten en hopen we haar een goede start te kunnen geven in het leven."

Ter Heide biedt kansen door gemeenschapswerk

Ter Heide is een plek waar zowel jong als oud kansen verdient. Daarom bieden we gemeenschapswerk aan in de grootkeuken van campus Genk. Een project waarbij mensen die iets verkeerd hebben gedaan in de maatschappij hun taakstraf tot een positief einde kunnen volbrengen. Wat is dat nu eigenlijk, gemeenschapswerk? We leggen het je graag uit.

Gemeenschapswerk uitgelicht

Niet iedereen die een fout heeft begaan moet daarvoor direct naar de gevangenis. Wie bijvoorbeeld herhaaldelijk een verkeersovertreding begaat, kan ook een werkstraf krijgen. Deze mensen bieden we in Ter Heide de kans om hun taakstraf tot een positief einde te brengen in de grootkeuken. "Enkel en alleen een geldboete betalen, werkt in zo'n geval niet", vertelt Sonja, medewerkster in de keuken. "Wat wel werkt, is een verplichting om elke dag om 7.00 uur 's ochtends hier te zijn."

Van onderhoud tot afwas

De taken van de personen die in de grootkeuken een taakstraf uitoefenen zijn divers, gaande van voorbereidingen tot onderhoud of afwas. De werkdag begint om 7.00 uur en eindigt om 15.00 uur. Zo hebben deze mensen ruimschoots de tijd om overal een helpende hand te bieden. Daarnaast voelen ze zich ook goed in hun vel. We plakken immers geen stempel op mensen. Zo zien we werkgestraften nog altijd als mens en niet als een buitenstaander.

Het proces van A tot Z

Alvorens een persoon die een werkstraf moet uitoefenen aan de slag kan in de grootkeuken, meldt hij zich bij mij aan. Vervolgens screen ik alle aanvragen. Hierdoor blijven enkel en alleen de personen die een maatschappelijke fout hebben begaan over. Personen die bijvoorbeeld betrokken zijn in drugsdelicten of feiten hebben gepleegd met kinderen komen niet in aanmerking. De overgebleven kandidaten kunnen direct aan de slag. Ze krijgen een peter of meter toegewezen die hun taken uitlegt en ze verder begeleidt. Werkgestraften die hun werk goed doen én elke dag komen opdagen, krijgen goede punten en kunnen na hun werkstraf terug verder met hun leven.

De eerste stap richting Ter Heide

Een werkgestrafte persoon kan je vergelijken met een stagiair.

"We zien werkgestraften nog altijd als mens en niet als een buitenstaander"

Zo krijgen ook deze tijdelijke medewerkers een rondleiding in de gebouwen van Ter Heide. Aan zenuwen is er nooit gebrek. Het is dan ook onze taak om hen op hun gemak te stellen. De extra werkkrachten versterken het keukenteam gedurende vier tot zes weken.

Succesverhaal

Ter Heide geeft door middel van gemeenschapswerk in de keuken een tweede kans aan mensen. Sommigen grijpen deze kans met beide handen aan. Een tijdelijke werkzaamheid in Ter Heide kan dus leiden tot een daadwerkelijk succes. We wensen daarom alle personen die een werkstraf uitoefenen in onze keuken veel succes én geluk in de toekomst.

Ronald Panis,
hoofd grootkeuken Genk

Oplossing p. 31: Peter Cornelis (bewoner Linde 3)

Een terugblik op 50 mooie jaren

In maart vieren we de 50ste verjaardag van Ter Heide. Het wordt in deze coronatijden geen groot feest met toeters en bellen, maar wel een feestjaar waarin we binnen onze bubbels op een kleine, maar fijne manier vieren hoe ver we de afgelopen 50 jaar gekomen zijn. We blikken graag samen terug op de start, groei en toekomstige uitdagingen van Ter Heide.

Terug in de tijd

Op 8 maart 1971 opende Ter Heide voor het eerst zijn deuren. In tegenstelling tot de grote groep bewoners die we nu begeleiden, gingen we met slechts 5 jongens aan de slag in de eerste leefgroep. Luc, Marc, Johan, Jan en Erik beten zo de spits af. Nadien verwelkomden we geleidelijk aan meer en meer nieuwe bewoners.
In het begin hadden we weinig middelen

en de doelgroep was zwaar, maar de medewerkers van Ter Heide geloofden écht in hun werk en in de bewoners. Dat was onze basis. Met een flinke portie doorzettingsvermogen en creativiteit zijn we er wel in geslaagd om Ter Heide om te vormen tot wat het nu is: een plek waar we een warme thuis kunnen bieden aan personen met een meervoudige beperking.

Van kind naar tiener en volwassene

Na de kinderafdeling waren we klaar voor een nieuwe uitdaging: de tienerafdelingen. Tieners werden op hun beurt – tegen alle verwachtingen van die tijd in – volwassen. We gingen dan ook op zoek naar een nieuwe locatie om volwassenen een plekje te kunnen geven en vonden onze nieuwe stek al snel in de gemeente Zonhoven. Zo konden we onze bewoners en hun ouders perspectief bieden op ondersteuning doorheen verschillende levensfases. Enkele jaren later konden we zelfs uitbreiden naar Borgloon en Tongeren.

Professionalisering

Door de ervaring en expertise die we hebben opgebouwd, zijn we stillaan als maar meer geprofessionaliseerd. Ook Paul Geypen kijkt trots terug op de groei die Ter Heide doormaakte: "Er kwamen meer bewoners, een groter netwerk rond de bewoners, meer personeel (ook in ondersteunende diensten), meer specialistische functies en heel wat andere partners die er samen met Ter Heide voor wilden gaan. Ik stond aan het begin van mijn carrière in Ter Heide mee aan de wieg van de overgang naar meer structuur op organisatieniveau. Want de steeds groter wordende organisatie had een duidelijke lijn nodig. Ook cultuur is voor mij steeds belangrijk geweest, net zoals levensgeluk creëren voor onze bewoners. Hier hebben we mooie stappen in gezet." Zo kwam ook een grote aanpassing in de leefgroepensamenstelling tot stand. Vroeger leefden bewoners met verschillende behoeften samen in dezelfde leefgroep. We spraken toen van 'heterogene groepen'.

> "Levensgeluk creëren voor onze bewoners is steeds belangrijk geweest voor mij"

Na een tijdje realiseerden we ons dat het voor zowel de bewoners als het personeel een groot voordeel zou zijn als bewoners met vergelijkbare behoeften in dezelfde leefgroepen samenleefden. Zo ontstonden meer homogene groepen.
Wat was hier het grote voordeel van? Het personeel kon zich meer specialiseren in de specifieke problematieken en

behoeften van de bewoners in hun huisje (bv. meer medische expertise ontwikkelen of zich specialiseren in gedragsproblematiek). De bewoners kregen meer gerichte en gespecialiseerde zorg en ondersteuning. Een win-win dus! Bewoners met dezelfde behoeften en noden verblijven sindsdien in dezelfde leefgroep met hierrond gespecialiseerde medewerkers.

Verschuivingen binnen de doelgroep

De volgende jaren veranderde er heel wat. We specialiseerden ons steeds meer en we verwelkomden nieuwe doelgroepen in Ter Heide. "Wat voor mij altijd heel belangrijk was, net zoals dat voor de directieleden van het eerste uur altijd is geweest, was dat niemand werd achtergelaten. Onze droom was om iedere persoon met een meervoudige beperking een plekje te geven in Ter Heide", vertelt Paul.

Relaties opbouwen

Wat ook altijd zeer belangrijk is geweest, is het opbouwen van relaties. Daar was Rik Geerts (gepensioneerd directeur zorg) de grondlegger van. We hebben hiervoor ook veel te danken aan de ouders en familieleden van onze bewoners. In de beginjaren zorgden zij er via 'vzw Oudercomité' voor dat de nodige centen binnenkwamen via allerhande activiteiten en acties. Nadien kreeg stilletjes aan ook de Gezellenwerking meer vorm en konden we rekenen op de hulp van heel wat betrokken partners die zich met een groot hart inzetten voor onze bewoners. Zonder deze hulp stonden we nu nooit zo ver als we gekomen zijn.

Werk voor de boeg

Ondanks de grote vooruitgang staan er nog steeds enkele uitdagingen op de agenda.

"We hebben veel te danken aan de ouders en familieleden van onze bewoners"

Ook op heel wat andere manieren zijn ouders en familieleden van bewoners altijd een belangrijke partner geweest in de zorg voor de bewoners. In de beginjaren vertrokken we vooral vanuit het idee dat de experts in Ter Heide wisten wat het beste was voor de bewoners. Intussen spelen ouders een veel actievere rol in de zorg voor hun kinderen. Zij weten als geen ander wat voor hun kind belangrijk is. Eigenlijk willen we allemaal hetzelfde: ervoor zorgen dat de bewoners een goed en vooral een gelukkig leven hebben.

Zo krijgt de persoon met een beperking de laatste jaren bijvoorbeeld steeds meer het stuur in eigen handen. Het is belangrijk om hier steeds op te blijven inspelen en ons aan te passen aan de veranderende behoeften van onze bewoners. De toekomst heeft nog veel mooie dingen in petto, maar deze maand zullen we vooral veel terugdenken aan de mooie momenten van de afgelopen 50 jaar.

Ben jij ook ZOT van Ter Heide?

'ZOT van Ter Heide' is een project dat de organisatiestructuur in Ter Heide grondig onder de loep neemt. De huidige structuur wordt geëvalueerd en verbeterd waar nodig. Christel Houben en Ronald Panis zijn alvast twee enthousiaste ZOTten die mee instapten in het project. Ze leggen je dan ook graag uit waarom.

Zot van het ZOT-project

Dit is niet zomaar een project zoals we dat kennen van de afgelopen jaren. Het project zal in april afgerond worden, maar veranderingen in de manier van werken worden wel meegenomen in de organisatie voor de komende jaren. Met andere woorden: dit is een project met een start, maar geen einde. "Ik heb het gevoel dat we nu de toekomst gaan bepalen en aanpakken", vertelt Christel. "We zoeken een manier om constructief én beter te werken. Ik doe mee omdat ik enthousiast ben over het ZOT-project. Tegelijkertijd geeft het me een innerlijke drive om mijn werk steeds te verbeteren. Hier word ik als persoon, werknemer en collega alleen maar beter van."

"Het project ZOT geeft me een innerlijke drive om mijn werk steeds te verbeteren"

Waarom ZOT belangrijk is

We moeten vertrouwen hebben in elkaar om het beste in elkaar naar boven te kunnen halen. Christel is er alvast van overtuigd dat een gemotiveerde werknemer een sterke werknemer is. "Dat is wat we in Ter Heide altijd nodig hebben", vertelt ze. "Sterke teams die samenwerken aan de best mogelijke omgeving voor onze bewoners."
Idealiter zou het 'ZOT van Ter Heide' project ervoor zorgen dat elke medewerker gewaardeerd wordt en zijn talenten optimaal kan benutten binnen een team.

ZOT in het keukenteam

Het keukenteam in Genk heeft al meer dan een jaar zelfsturend moeten werken. Als 'ZOT team' heeft de keuken het dus op zich al goed gedaan. Na de aanstelling van Ronald als keukenverantwoordelijke is hij direct aan de slag gegaan met een coachende strategie. Dit om veranderingen en aanpassingen vanuit de werkvloer door te laten vloeien mits goede afspraken en om de nodige verbinding te creëren met onze leefgroepen. "Dit doen we bijvoorbeeld vanuit mini-projectjes waarbij het keukenteam een eigenaarschap op zich neemt", vertelt Ronald.

De sleutel naar doorzettingsvermogen

Ronald haalt veel voldoening uit de structuurverandering van het B-menu, ook wel het dieetmenu genoemd. "Hierbij zijn we veranderd van eenzelfde B-weekmenu naar een wisselend B-weekdagmenu in een wederkerig patroon", vertelt Ronald. Dat werd goed ontvangen. "Gelukkige mensen rondom mij geven mij op één of andere manier een drive, zowel privé als professioneel."

Spoor zonder eindstation

We zitten zeker op het juiste spoor. Enkel is dit geen recht spoor waarbij het eindstation al vastgesteld is. "Deze weg zal eerder vol obstakels en met kleine en grote bochten afgelegd worden door de verschillende teams in Ter Heide", aldus Ronald. "Vallen, bijleren, opstaan en weer verdergaan is dan wel een goed advies denk ik. En vooral: niet ZOT doordraaien."

"Gelukkige mensen rondom mij geven me een drive om door te gaan, zowel privé als professioneel"

We zullen jou nooit vergeten

Het is nu een jaar geleden dat we plots afscheid moesten nemen van onze geliefde collega Melanie. Vandaag leeft Melanie nog steeds verder is ons hart en schittert ze als een prachtige ster aan de hemel.

Liefste Melanie,

Tot morgen zeiden we. Jij sprong op je brommer en wij reden naar huis, zoals we dat al jaren deden.

's Morgens was je er niet. Ze zal zich verslapen hebben, dachten we. Tot de telefoon ging en we het verschrikkelijke nieuws kregen.

Geen afscheid kunnen nemen, dat doet het meeste pijn. Vergeten zullen wij jou nooit.

Iedere dag word je nog gemist en vaak halen we je gekke kuren weer boven. De imitaties, het lekkere eten, je lach en de beroemde zin "raus mit die …".

Zoveel gelachen en soms ook gevloekt, maar je missen zal nooit verdwijnen.

Dikke knuffels van je keukencollega's.
Grootkeuken Genk

Nieuwsgierige neus

In deze editie van Ter Heide nieuws stelt Dirk Van Gaal, medewerker ICT, zijn nieuwsgierige neusvragen aan Peter Vermeulen, hoofdopvoeder Linde 5. In het juninummer zal Peter op zijn beurt enkele vragen stellen aan een andere collega.

Dirk: Werk je al lang in Ter Heide? Hoe ben je er terechtgekomen?

Peter: Ik werk sinds juli 2012 in Ter Heide. Aaneensluitend op mijn stage die startte in februari 2012. Ik ben dus vanuit school in Ter Heide terechtgekomen.

Dirk: Wat doe je zoal in je vrije tijd?

Peter: In mijn vrije tijd doe ik graag iets met het gezin of vrienden en familie. Vooral gezellig een terrasje doen en dergelijke. Daarnaast spendeer ik ook enkele uren per week aan gamen.

Dirk: Heb je grote plannen zodra we terug van alles 'mogen' (na corona)?

Peter: Grote plannen na corona heb ik niet. Het zou leuk zijn om nog eens op café een terrasje te doen en eens op restaurant te gaan. Daarnaast gaan we ook zeker een weekendje naar Plopsaland met het gezin.

Sevcan Bingol

Hallo iedereen, mijn naam is Sevcan en ik ben 26 jaar jong. Ik ben geboren en getogen in het Brusselse. Na 6 jaar op en neer te rijden tussen Brussel en Limburg hebben mijn echtgenoot en ik sinds kort besloten om ons met veel liefde in Limburg te nestelen.

Actief leven

In mijn vrije tijd ben ik bezig met huwelijks- en zwangerschapsfotografie. Samen met mijn echtgenoot heb ik hiervan mijn passie en hobby gemaakt. Er is niets leuker in het leven dan getuige te zijn van het geluk en de bijzondere momenten van andere mensen.
Naast mijn actieve leven ben ik ook een adrenalineliefhebber. Ik spring, vlieg, kruip, zwem, loop, enz. heel graag over en door alles heen.

Werken aan vernieuwing

Bij mijn eerste en laatste functie in Brussel als DOP procesbegeleider en BrAP projectmedewerker (Brussels Aanmeldingspunt voor Personen met een handicap) heb ik met veel plezier kennis en ervaring opgedaan in onze sector. Ik wou dit in mijn nieuwe leven ook verderzetten en heb hiervoor Ter Heide gekozen. Werken voor vernieuwing ten voordele van personen die het nodig hebben, maakt mijn job zo bijzonder en tegelijkertijd ook uitdagend. Ik ben op het moment van schrijven al een maand de nieuwe projectmedewerker voor mobiele en ambulante begeleiding. Ondanks deze rare periode ben ik met open armen en betrokkenheid ontvangen geweest.

Sevcan Bingol,
projectmedewerker mobiele en ambulante zorg

COVID-19 brengt mooie initiatieven op gang

De ouders van bewoner Lucas in Ven 4 hebben van COVID-19 gebruikgemaakt om ons een handje te helpen. Door de verkoop van herbruikbare mondmaskers in hun eigen winkel hebben ze een mooi bedrag ingezameld. De opbrengst van hun actie schonken ze aan Ter Heide. De inzamelactie ging van start in mei 2020.

Een mooi initiatief

COVID-19 brengt soms ook mooie initiatieven op gang. Zo maakten de ouders van bewoner Lucas gebruik van de pandemie om herbruikbare mondmaskers in hun winkel te verkopen ten voordele van Ter Heide. Om een zo groot mogelijke opbrengst te realiseren werd het aanbod gepromoot op allerhande kanalen. Het was dan ook een groot succes. In AD Delhaize in Eisden waren alle mondmaskers uitverkocht!

Schommelplezier

De opbrengst van deze actie werd geschonken aan Ter Heide. Een mooi initiatief, want met de opbrengst zal een kuipschommel aangekocht worden voor leefgroep Ven 5 van de dagopvang. Omdat niet alle bewoners gebruik kunnen maken van een gewone schommel, is de schenking dan ook meer dan welkom.
Het speciale ontwerp van een kuipschommel maakt het mogelijk voor alle bewoners om veilig te kunnen schommelen.

Verkoop van nestkastjes redt sponsorproject G-sport Vlaanderen

Vorig jaar dienden wij een ambitieus project in bij G-sport Vlaanderen. Wij zouden gaan voor het maximumbedrag van € 20 000 voor de aankoop van 2 funtrains (2 duofietsen met aanhangwagen). In dit coronajaar moesten we zelf een crowdfunding organiseren om € 8 000 bij elkaar te halen en dan zou G-sport Vlaanderen er € 12 000 bovenop leggen. Een mooie geste die we natuurlijk niet wilden laten voorbijgaan.

Roet in het eten

Voor deze crowdfunding hadden we uiteraard al een plan uitgewerkt samen met de mensen van het Calluna Team. Met de opbrengst van de Cambatoertocht en het spaghettifestijn zou onze bedrage snel gevonden zijn. Helaas! Corona wierp roet in het eten. Het spaghettifestijn werd afgelast en de opbrengst van de 'digitale' toertocht viel tegen.

Steun van sympathisanten

Dan maar een beroep doen op de vrijgevigheid van de vele sympathisanten van Ter Heide. Via oproepen in Ter Heide Nieuws en op de sociale media om dit project te steunen, kregen we toch heel wat respons, waarvoor dank. Helaas was ook dit nog niet genoeg om onze doelstelling te halen.

Timmeren, leveren, timmeren

Zelf ben ik nogal 'een klosser' en als ik wat tijd over heb, ben ik in mijn werkhuis wat aan het prullen. Op een zondagnamiddag ontsproot bij mij het idee om een aantal nestkastjes te maken en deze dan te verkopen voor onze crowdfunding. Doel: 50 nestkasten verkopen en zo € 1.000 bijdragen aan de actie. Ik had er 30 gemaakt en plaatste hiervan een foto op sociale media met de aankondiging van de actie. Oei, ik had duidelijk de kracht van sociale media onderschat! Na amper 2 dagen had ik er al 150 verkocht. Paniek … actie even stopzetten, timmeren, leveren, opnieuw timmeren ….

Gigantisch succes

Het succes was ondanks corona gigantisch en dit dankzij de inzet van vele vrijwilligers, medewerkers van Ter Heide, vrienden … Ik moet hier zeker Josette Thijs vernoemen die meer dan 100 nestkastjes aan de man/vrouw bracht en ook de mensen van het Calluna Team (Tjeu en Robert) die een extra inspanning hebben gedaan. Ook Frieda Steyls en An Noben deden bijzonder hun best en mag ik zeker niet vergeten te vernoemen.

Uiteindelijk bracht de nestkastactie € 13.500 op. Een mooi resultaat waarvoor ik iedereen graag wil bedanken die op een of andere manier heeft bijgedragen tot het succes.
De totale opbrengst van de actie G-sport Vlaanderen (giften, sponsorgelden, bijdrage G-Sport Vlaanderen, nestkastactie) overstijgt de € 32 000. Een mooi resultaat waar we ook nog andere projecten mee kunnen sponsoren. Bedankt allemaal!

Tony Antheunis,
activeringscoördinator Zonhoven

Sint van de Ford steunt project Henis 5

Tradities zijn er om in ere te houden! Al 48 jaar zetten we ons met (intussen) oud-medewerkers van de Ford in voor Ter Heide. Niets kan ons tegenhouden, ook corona niet. Op een mooie januarimorgen mocht de 'Sint van de Ford' naar goede gewoonte een cheque afgeven aan Ter Heide. Dit jaar steunden we een project van Henis 5 in woonbuurt Henisberg.

Met grote voorzichtigheid

Met een beetje vertraging door de drukke beroepsbezigheden, hadden we 19 januari in de agenda aangestipt. Ik ontmoette Frank Smits en Patrick Surinx in campus Tongeren. Eigenlijk een maandje te laat naar onze jaarlijkse gewoonte. Door de geldende maatregelen en uit grote voorzichtigheid voor het virus, hadden Frank en ikzelf afgesproken om de overhandiging te organiseren in uiterst beperkt comité en met een korte bijeenkomst.

Nieuw tuincompartiment

Na de hartelijke ontvangst door Frank en Patrick, volgde een rondleiding in de buitenlucht van campus Tongeren. Patrick toonde me het project van de prikkelarme buitenruimte in aanbouw voor een bewoner in Henis 5. In dit extra omheinde tuincompartiment kunnen bewoners veilig vertoeven in de buitenlucht. Fijn dat we dit project mogen steunen! Zodra we weer mogen, zullen we met de voltallige groep dit bezoek met rondleiding overdoen.

Peter Van Oeteren,
gepensioneerd medewerker Ford Genk

KBC steekt bewoners Zonhoven hart onder de riem

In Zonhoven hebben onze bewoners sinds februari enkele nieuwe knuffelcontacten en dat kan je maar beter letterlijk nemen. Dankzij de schenking van Danny Paas, kantoordirecteur van het KBC-kantoor in Zonhoven, is er aan knuffelberen geen tekort. Door deze schenking steekt KBC onze bewoners een hart onder de riem tijdens de coronaperiode.

Een doos vol knuffels

Het is voor ons zorgpersoneel en onze bewoners geen gemakkelijke periode geweest. Danny Paas, kantoordirecteur van het KBC-kantoor in Zonhoven, stak daarom onze bewoners een hart onder de riem. Met een doos vol zachte knuffelberen bezocht hij onze campus in Genk op 10 februari. Deze knuffels werden vervolgens verdeeld onder de bewoners in campus Zonhoven waar ze voor optimaal plezier zorgen.

Een mooi initiatief

KBC zet zich elk jaar in voor verschillende goede doelen. Dit jaar dacht KBC aan Ter Heide vanwege de belangrijke rol die ter Heide inneemt in de ondersteuning van personen met een beperking. Danny Paas: "We willen als KBC niet alleen onze klanten bedienen, maar ook onze maatschappelijke rol in de samenleving vormgeven. Als KBC-kantoor in Zonhoven vinden wij het belangrijk om op regelmatige basis iets terug te doen voor onze directe omgeving." We zijn erg blij met dit mooie initiatief. En de bewoners? Die zijn blij met hun 'extra' knuffelcontact!

Column

"Ge hebt ervoor gezorgd, hé!"

Dat ene zinnetje is bij mij blijven hangen. Ik hoorde het op de radio van een begeleidster van de 'Kerselaar', de voorziening waar op 18 februari de eerste vaccinatie voor gehandicapten gebeurde.
Voor die eerste prik was er volle belangstelling van de media, met minister ter plaatse, maar zij dacht aan die ene bewoner die overleden was aan COVID-19. "Dat heeft grote impact gehad zowel op de bewoners als op ons ... Ge hebt ervoor gezorgd, hé!", zei ze. Die laatste woorden klonken bijna als een excuus voor de tranen die je in haar stem kon horen.
Zo zijn ze, ja, de Zorgers.

Na de eerste lockdown zijn ze voor de publieke aandacht weer achter het behangpapier verdwenen. En bij zo'n vaccinatie-evenement krijgt de hoop en het verlangen naar 'terug normaal' natuurlijk de grote aandacht. 'Terug', dat wil ik ook, graag, maar 'normaal' dat hoeft voor mij niet. Want toen vonden we het werk van onze leefgroepmedewerkers maar heel vanzelfsprekend, 'normaal'. En dat is het niet.
Vroeger noemden we ze opvoeders, begeleiders, leefgroepmedewerkers of hoe je ze ook wil noemen, maar dat is te beperkt. Bij opvoeden denken we aan 'altijd maar verbeteren'. De schooljuffrouw van een paar eeuwen geleden blijft nog altijd aan dat woord plakken.
In andere voorzieningen zeggen ze 'begeleider'. Dat klinkt in mijn oren al wat zachter, iemand die met je meegaat, je de weg wijst en ondersteunt. Maar het doet toch niet dadelijk denken aan iemand die je zowel lekker kan onderstoppen in bed als met even grote toewijding de smeuïgste pamper wisselt.
'Verzorgster' is het ook nog een tijdje geweest. Voor de mannen lag dat misschien wat moeilijk: 'verzorger'. Doet me trouwens dadelijk denken aan een kapotte knie of blauw oog. Dat moest altijd verzorgd worden.
En nu is het 'leefgroepmedewerker'. Klinkt eerder chique, met hoge hakken en een uniformpje met zijden sjaal, maar zo koud als een blok ijs. Het is natuurlijk wel duidelijk: je weet wáár en dát er gewerkt moet worden. Nu, in coronatijd met maskers en heel de rataplan, zullen die medewerkers het graag beamen.
Maar ook dat woord dekt de lading niet. Bijlange niet!
Neem nu 's morgens. Iemand die nog zalig slaapt uit bed halen: dat doe je heel voorzichtig, zelfs met spijt in het hart. Meelevend.
En dan wassen: geen zeep in de ogen, lauw water en een zalfje op die rode plek. Zorgzaam.
Ontbijt met medicatie: de grote pillen toch maar kapot doen en de boterham aanlokkelijk maken met choco, suiker of koekje, zeg het maar. Vindingrijk.
Namiddag wandelen: een extra dekentje op de knieën of een muts voor de ander. En eentje wil toch liever binnen blijven, die houdt niet van koude. Bekommerd.
De zoveelste vraag of het steeds herhaalde zeuren met of zonder enthousiasme proberen af te leiden. Geduldig.
Maar ook zien dat er ogen zijn die koorts verraden, een oor dat jeukt of pijnlijk is of urine die een abnormale geur heeft. Alert.
En voor je naar huis gaat in je hoofd het lijstje afvinken of alles gebeurd is wat moest gebeuren en dan toch een extra berichtje achterlaten voor de volgende ploeg: 'vanmiddag overgegeven, hou het in de gaten'. Verantwoordelijk.
Ja, zo kunnen wij nog een tijdje doorgaan. Bestaat er één naam die dat allemaal samenvat?

Het mooist vind ik nog altijd hoe de pa van Dominique ze altijd noemde: "de Metskes" (de meisjes). Dat klonk zo vaderlijk, zo dankbaar en vol vertrouwen. En de jongens, die werden daar in één trek bij gerekend.
Maar ja, dat is een woord dat niet in een businessplan past, zeker!

R. Moeilijkmens

Tussen de lijnen

Er komen wel regelmatig brieven binnen op haar naam, maar dan gaat het altijd óver haar. Dat kan ook moeilijk anders. Barbara is 58 jaar geleden geboren, maar ze is nooit ouder geworden dan 3 maanden. Deze brief was dus anders: een brief áán Barbara. Echt op bezoek komen kon niet door corona. Als goede vriendin schrijft Veva dat ze aanvoelt hoe verwarrend die lockdown moet geweest zijn, dat de verjaardag wat verdronken is in de verhuis en hoe belangrijk de plaats van Barbara in haar leven is. In één woord: mooi! Ik heb Veva gevraagd of ik hem ook aan jou mocht laten lezen:

Lieve Barbara,

Hoe gaat het met jou?

Wat een moeilijke periode was dat, opeens gingen de deuren op slot en mochten we nergens meer naartoe. En kon jij geen bezoek meer krijgen. Voor jou, die leeft van fysiek contact en nabijheid, moest het allemaal met veel meer afstand. En zo lang niet naar huis kunnen ... Hoe vreselijk en onbegrijpelijk moet dat geweest zijn voor jou. Jij bent geboren met vertrouwen als grootste bondgenoot en dat weerkaatste in een liefdevolle omgeving. Heeft dit jou doorheen die moeilijke periode geholpen? Werd het zwaar op de proef gesteld? Iedereen die van je houdt heeft je in gedachten ondersteund en hopelijk heb je dat een beetje gevoeld. Ik hoop dat je ondertussen weer meer en regelmatiger bij moeke en je broer en zus kan zijn!!!

Rond je verjaardag was ik druk aan het inpakken. Niet meer systematisch en georganiseerd, zoals de periode ervoor met alles gesorteerd in dozen met duidelijke etiketten. Nee! In de fase waarin ik in een steeds sneller tempo alles wat ik tegenkwam in dozen gooide en haastig dichtplakte. En dan wanhopig rondkijken om te zien dat er nog zoveel spullen staan, dat het lijkt alsof de kamers en kasten nooit leegraken. Je begrijpt dat alle verjaardags- en andere kaartjes er helemaal bij ingeschoten zijn! Want die vrijdag moesten we verhuizen en er waren nog zoveel spullen om in te pakken ... Een enorm werk, zo'n groot huis leegmaken en dan overbrengen naar een nieuw huis! Wat een titanenklus!!! En dan kon ik ook nog eens geen hulp vragen want alle contact was beperkt. Maar ondertussen wonen we al een paar maanden in ons nieuwe huis en is het stof al een beetje gaan liggen. Hoewel er nog veel werk is, valt alles stilaan in de plooi.

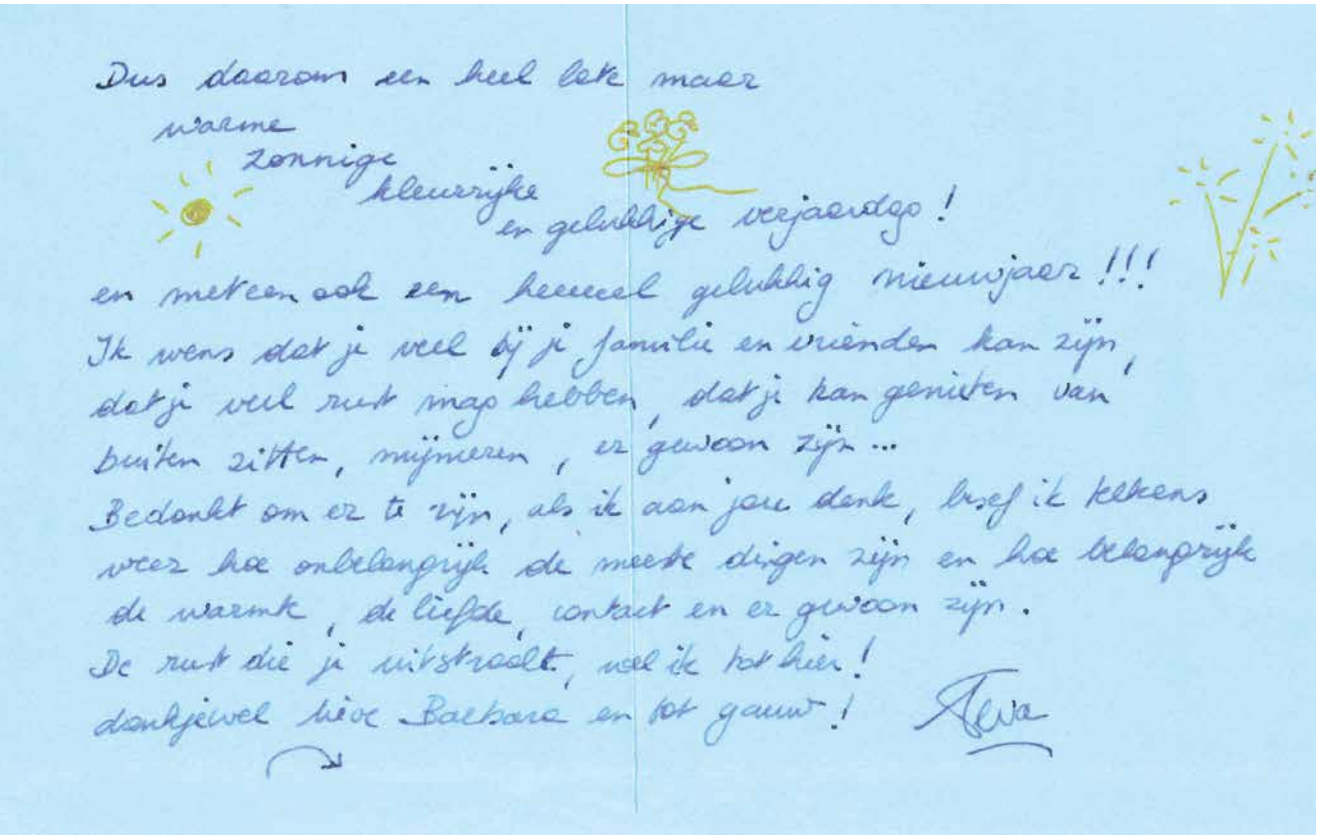
Dus daarom een heel lekk maar
warme
zonnige
kleurrijke
en gelukkige verjaardag!
en meteen ook een heeeel gelukkig nieuwjaar!!!
Ik wens dat je veel bij je familie en vrienden kan zijn,
dat je veel rust mag hebben, dat je kan genieten van
buiten zitten, mijmeren, er gewoon zijn ...
Bedankt om er te zijn, als ik aan jou denk, besef ik telkens
weer hoe onbelangrijk de meeste dingen zijn en hoe belangrijk
de warmte, de liefde, contact en er gewoon zijn.
De rust die je uitstraalt, voel ik tot hier!
dankjewel lieve Barbara en tot gauw!
Veva

Museum op maat

Heb je zin in een gezinsuitstap met een cultureel kantje? Het Magritte museum in Brussel biedt culturele bezoeken aan op maat. Zo kan je bij het museum terecht voor rondleidingen, maar kan je ook creatief aan de slag in de ateliers. Kers op de taart: de bezoeken zijn volledig aangepast aan personen met een beperking. Ben je nieuwsgierig naar het volledige aanbod? Neem dan een kijkje op www.musee-magritte-museum.be/nl en bereid je voor op een onvergetelijke dag!

Fietsen in Vlaanderen

De eerste zonnestralen doen ons verlangen naar buiten. Voel jij het al kriebelen in je tenen om de zomer in te springen?
Wij ook! Natuurpunt biedt een overzicht van alle routes die toegankelijk zijn voor rolstoelgebruikers.
Je kan de website en het volledige aanbod bekijken op:
www.natuurpunt.be.
Veel fiets- en wandelplezier!

Trefpunt in de kijker

Ouders van personen met een beperking staan er nooit alleen voor. Het trefpunt STAN is een plek waar ouders en familieleden terechtkunnen met al hun vragen. Je kan er ook ervaringen delen met andere lotgenoten of ontspannende activiteiten doen samen met je kind. Kortom: een echte aanrader! Meer info: www.trefpuntstan.be.

Stan | trefpunt verstandelijke handicap

Een hoopvol vooruitzicht

Beste ouders, het zeer beperkt aantal coronabesmettingen tijdens de afgelopen maanden toont aan dat ouders en personeel de beschermingsmaatregelen goed hebben toegepast. Wanneer je dit magazine ontvangt, is bovendien de coronavaccinatie van de bewoners ouder dan 18 jaar opgestart. Als we samen de maatregelen nog even volhouden, kan Ter Heide in april mogelijk zijn coronabeleid versoepelen. Een hoopvol vooruitzicht!

De Gebruikersraad besprak gelukkig ook andere onderwerpen. We berichten je hier graag over drie daarvan, namelijk: klimaatregeling, verhuis naar andere leefgroepen en de reorganisatie van Ter Heide.

Klaar voor de zomer

Na de nieuwe hittegolf van afgelopen zomer, was klimaatregeling terug een agendapunt. De technische dienst deed een voorstel dat werd afgetoetst bij de artsen en de leefgroepen. Er komen airco's in de leefruimte van elke leefgroep. Vanuit medisch oogpunt mag het verschil tussen de temperatuur binnen en buiten niet meer dan 5 graden bedragen en moet degelijk onderhoud veel aandacht krijgen. In de slaapkamers komt er geen airco. Naast airco wordt verder ingezet op zonnewering, vooral in Zuid-Limburg. Elke slaapkamer zou er tegen de zomer een rolluik moeten hebben. De Gebruikersraad was positief en ging akkoord om extra te investeren met middelen uit de bijdragen voor woon- en leefkosten.

Verbetering en innovatie

De Vlaamse regelgeving bepaalt dat iedere Gebruikersraad jaarlijks een overzicht van de klachten bespreekt. Een paar klachten betroffen de verhuis naar een andere leefgroep. De directie erkende dat de ouders in sommige dossiers onvoldoende werden betrokken. Ze deed daarom een voorstel om de procedure te verbeteren. Die wordt opgedeeld in 5 fasen, namelijk: 1) voortraject met ouders en team, 2) zoeken van een nieuwe leefgroep, 3) beslissing over de verhuis, 4) voorbereiding van de verhuis naar de nieuwe leefgroep, 5) opvolging en evaluatie.
Voor iedere fase is vastgelegd wat besproken moet worden, wie betrokken wordt, wat de verantwoordelijkheden zijn en welke extra maatregelen mogelijk zijn om de overgang vlotter te doen verlopen. De procedure loopt over verschillende maanden. Voor iedere fase zijn er termijnen vastgelegd. Het voorstel geeft meer garantie dat de ouders tijdig worden betrokken, vooral in het voortraject. Daarom keurde de Gebruikersraad het ook goed.

In een nieuw jasje

Ter Heide werkt momenteel aan een interne reorganisatie. Om beter in te spelen op de noden van de bewoners zullen de woonbuurten en de leefgroepen veel meer autonomie krijgen en zelfsturend worden. Hiërarchische tussenniveaus zullen verdwijnen. In een vlakke structuur met veel autonomie voor de woonbuurten, wordt het lokaal ouderoverleg belangrijker dan ooit. Als we willen dat onze inbreng wordt meegenomen in de dagelijkse werking, zullen we ons als ouders lokaal beter moeten organiseren. We komen hier zeker nog op terug, maar aarzel intussen niet om je te engageren! Als je ons wil helpen, is een mailtje of telefoon steeds welkom.

Voorzitters van de Gebruikersraad:

- Christel Vallé:
  gebruikersraad.oaseth@telenet.be
- Peter Hendrikx:
  Peter.Hendrikx@SABIC.com
- Herwig Vaes:
  Herwig.vaes@kuleuven.be

"Als gepensioneerde wordt je tijd anders ingevuld"

Sinds haar pensionering in januari 2014 heeft Silvia niet stilgezeten. Na 40 jaar alles te geven in Ter Heide, was de cirkel rond en zei ze Eik 3 vaarwel. Zoals het cliché wil, hebben gepensioneerden het veel drukker dan tijdens hun werkdagen. Ook voor Silvia is dat niet anders.

Tijd anders invullen

"Ik heb altijd heel graag in Ter Heide gewerkt en telde zeker niet de dagen of weken tot mijn pensioen. Sommige mensen beginnen pas bij hun pensionering aan nieuwe hobby's of wachten tot dan om vrienden te maken. Ik vond dat altijd veel te laat. Zoiets bouw je stilletjes aan op in de loop van je leven. Het zwarte gat ben ik daarom gelukkig nooit tegengekomen."

"Als je niet moet werken, heb je meer tijd en meer mogelijkheden om 'ja' te zeggen tegen uitstappen met je vrienden. Je kan je tijd anders invullen en die wordt ook echt helemaal ingevuld."

Hobby's

"In normale omstandigheden zing ik in een klein kerkkoor en repeteren we wekelijks. Verder ga ik al jaren naar de Italiaanse les. Elk jaar gaan we met een groepje studenten naar een andere regio van Italië. Met mijn zoon ga ik dan weer graag naar de voetbal. Ook maak ik fijne, gezellige uitstappen met vrienden in binnen- en buitenland. Gelukkig mogen we in deze coronatijden nog wandelen en dat doe ik dan ook iedere maandagavond met een wandelgroepje."

Contact met oud-collega's

"Ook met mijn oud-collega's van Ter Heide heb ik nog contact. We komen regelmatig samen om bv. een tasje koffie te drinken en bij te praten. Dat proberen we toch 4 of 5 keer per jaar te doen. Ik ben ook lid van de gepensioneerdenclub van Ter Heide."

Mooie carrière

"Als ik geen mantelzorger was van mijn mama, zou ik zeker op de een of andere manier gaan helpen in Ter Heide. Als ik opnieuw moest beginnen werken, heb ik altijd gezegd dat ik terug zou beginnen in Ter Heide. Ik ben mijn carrière begonnen in Ter Heide en ben er na 40 jaar gestopt. Daarvan ben ik niet 1 dag tegen mijn zin gaan werken. Ik vertel nog vaak verhalen over leuke gebeurtenissen in de leefgroep. Dat waren schitterende momenten."

"Ik hoop echt uit de grond van mijn hart dat alle mensen die in Ter Heide werken ook zo'n goed gevoel hebben als ik altijd in Ter Heide heb gehad. Want er is niks mooier dan met mensen werken en contact hebben met ouders/familieleden van de bewoners."

Tips voor toekomstige gepensioneerden

"Mijn tip voor toekomstige gepensioneerden: je moet stoppen wanneer het goed voelt. Voor mij was de cirkel rond, maar je moet zelf aanvoelen wat jouw moment is. Zorg dat je leuke hobby's en vrienden hebt waarop je kan terugvallen. Vriendschappen moet je onderhouden, dus maak hier ook tijdens je carrière voldoende tijd voor. Niemand heeft een glazen bol. Je kan niet weten wat de toekomst brengt. Probeer er dus elke dag het mooiste van te maken en optimistisch te blijven."

Silvia Roffare,
gepensioneerd leefgroepmedewerker Eik 3

Patrick Houben, bewoner Woning 40

21 januari 1966
2 januari 2021

Patrick werd geboren in Maaseik op 21 januari 1966 en maakte deel uit van een gezin met 3 broers en 1 zus. In 1975 werd hij als één van de eerste bewoners op 9-jarige leeftijd opgenomen in Ter Heide Genk. Hij was een guitig en een tikkeltje ondeugend ventje dat al vlug de harten van iedereen deed smelten. Het was een intense periode waar er maximaal ingezet werd om je te ontwikkelen.
Toen Ter Heide Zonhoven zijn deuren opende, kwam Patrick in Eik 1 terecht, waar hij heel wat jaren verbleef. Daarna verhuisde hij naar Woning 37, het huidige Eik 4. Wij kenden Patrick al van bij de buren (Eik 4) waar hij er steeds voor zorgde dat het licht letterlijk en figuurlijk binnenkwam door de rolluiken op en af te laten terwijl hij naar ons huisje gluurde.
Toen Patrick dan in oktober 2016 naar Woning 40 kwam, was het toch even aanpassen voor ons allen. Hij bleek een hele lieve, maar ook een heel aanwezige man te zijn. Met zijn grappen en grollen viel hij bij iedereen in de smaak. Hij werd al vlug de bodyguard van het personeel en volgde ons steeds als een schaduw. Waar wij waren, was Patrick ook. Zijn complimentjes over ons "sjeun schoon" (schone schoenen), het lief vastnemen en voelen op onze rug of we wel "een himmen" (beha) aanhadden, waren dagelijkse kost.
Zo sprak hij ook vol glinstering in z'n ogen over pony's, waar hij in werkelijkheid heel veel schrik van had.
Maar als hij z'n dagje niet had, wist iedereen wel een ommetje rond hem te maken, was er geen 'behang'papier of stof meer veilig voor hem! Brieven schrijven en spelen met K'nex waren op rustige momenten zijn geliefde bezigheid. Ook met fietsen of wandelen kon je hem heel erg bekoren. Als er dan nog pannenkoeken op het menu stonden, was zijn dag helemaal oké.
Doorheen de jaren ging Patrick steevast om de 14 dagen naar huis. Met COVID-19 en toen zijn gezondheid het niet meer toeliet, kwam mama op bezoek. Hier keek hij heel erg naar uit, om samen met haar een tas koffie te drinken.
Patrick, bij de eerste zonnestraal zullen we je in onze gedachten weer aan de draad zien staan. Petje op, in één hand je stressbal met de andere leunend over de draad, met een grote glimlach kijkend naar de straat.
Houbeke, rust zacht. Je strijd heb je moedig gestreden. Doe de andere sterren van Woning 40 zeker de groeten.

Bewoners en personeel van Woning 40

Paul Bollen, bewoner Brik 1

14 maart 1954
4 januari 2021

Liefste Paulke, de burgemeester, de baron of het bompa'ke van Brikje 1. Met één van deze titels kende iedereen jou echt. Je kwam graag goed gesoigneerd voor de dag, een zalfje hier, een parfumpje daar ...
Oh, dan lag het hemdje met de zondagse wantjes klaar en dan wist je … dadelijk is het busje daar! Als eerste stond je paraat: op dagtocht, naar een goed restaurant, een picknick in het veld of een festival … zoals bijvoorbeeld naar Bal Special. Ook zag je graag nieuwe mensen op Brik 1 passeren, zeker als je hun de regeltjes en gebruiken van Paulke zelf wilde aanleren.
Het liefste zat je in je zeteltje met het dekentje over je benen en hield je het overzicht over het hele gebeuren. Als je dan eens 'heel' actief moest meedoen met een dansje of zo, dan kon je nogal eens piepen en wat zeuren. Maar als er een lekkere maaltijd of een tasje koffie verscheen, dan verdween jouw frustratie ook absoluut meteen.
Wat je zelf graag wilde doen of waar je zin in had, liet je ons ook altijd duidelijk verstaan. Zo trok je afgelopen zomer zelf je zwembroek aan. Maar ook andere dingen liet je ons duidelijk weten: je wanten strikken, je broek optrekken, neusje vegen, een aai over je bolletje of een high five. Je deed er alles aan opdat we die dingen niet zouden vergeten.
Je was een echte levensgenieter. En op de vele foto's die we van je zien, sta je meestal met een

lekker glaasje of een hapje in de hand of helemaal verkleed. Aan je typerende pretoogjes en grote glimlach was het plezier dan zeker te zien. Je hebt de laatste maanden gevochten en je heel sterk gehouden met je knuffeltjes dicht tegen je aan. We troosten ons dat je nu geen pijn meer hebt en dat je in alle rust en serenitеit bij ons bent mogen gaan. We gaan je trippel in de gangen en je geluidjes nu vreselijk missen in Brik 1, maar Paulke: één ding moet je weten … We gaan je nooit vergeten!

Brik 1

Roger Rouffart, bewoner Henis 3

Roger, vooraleer je naar Henis 3 kwam, verzorgde je zus Paula samen met je schoonbroer Roger jou jarenlang thuis. Je kwam eerst op logement en dan werd Henis 3 je thuis. Voor je zus was dat een beetje loslaten. Ze kwamen je dan ook elke week een bezoekje brengen en brachten naast de talrijke Jetjes een lekker gebakje mee.
Je zat graag in je bruine zetel, met een tafel voor je op je vast plekje in de leefgroep. Je vond het heel fijn om een overzicht te hebben over de hele leefgroep. Elke dag speelde je met Jetblaadjes … zonder ging niet, want dan liet je je wel horen. Als er op zondag bezoek kwam, was er altijd wel iemand die je aandacht gaf door samen met je door je Jetjes te bladeren.
Je kon er zo van genieten als we met je bezig waren en dan vooral je Jetblaadjes wegnemen, een bal op je tafel leggen, een doekje op je hoofd, dat vond je heel erg leuk. Je gooide het dan weer snel weg met als doel onze aandacht te trekken ... Eerst nog mooi in onze handen en na de 2de keer op de grond zodat we ons moesten bukken en jij er plezier in had. Al gekkebekkend voor de spiegel op je kamer je kietelen zodat we moesten wachten tot je was bekomen van het lachen. Dat gaan we zeker missen!
In het begin at je nog je eigen boterhammetjes in kleine stukjes, je soep en middageten, maar na een lange tijd ging dit niet meer voor je en moesten we je voeding aanpassen. Als we 's avonds de ronde deden en kwamen kijken of alles in orde was met je, kon je ons zo laten verschieten omdat jij je zo verschoot door ons. Je lichaamsverzorging was een prioriteit. Elke dag werd je ingesmeerd met bodymilk. Sommigen waren zelfs jaloers op je blinkend bolletje! Ook op ons jaarlijks kamp kon je echt wel genieten: de wandelingen, snoezelen en buiten zitten toverden een glimlach op je gezicht. Rogerke, heel onverwachts ben je zo van ons heengegaan. Wat gaan we je missen in het hoekje van de leefgroep! Dank je wel voor de vele fijne momenten die we samen mochten beleven.

Team Henis 3

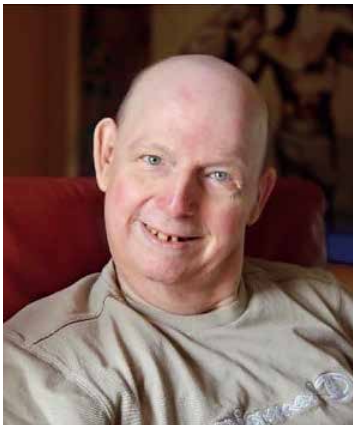

2 juni 1944
20 januari 2021

Geboortes

Viktor, zoontje van **Eline Leyssen** (zorgcoördinator woonbuurt Oase, Zonhoven) en **Carlos Aerts**

Overlijdens

Bernard Wozniak
vader van **Ellen Wozniak**
(bewoner Ven 3, Zonhoven)

Dorien Molemans
zus van **Ilse Molemans**
(leefgroepmedewerker Ven 2, Zonhoven)

Elly Engelen
moeder van **Lieve Christoffels**
(leefgroepmedewerker Henis 3, Tongeren)

Hubert Marckelbach
schoonvader van **Marijke Ory**
(medewerker grootkeuken, Borgloon)

Jacobus Ulrichs
schoonvader van **Lieve Christoffels**
(leefgroepmedewerker Henis 3, Tongeren)

Jef Ceulemans
vader van **Peter Ceulemans**
(verantwoordelijke ICT, Genk)

Jo Rijks
Schoonmoeder van **Rita Geysels**
(leefgroepmedewerker Spar 2, Zonhoven)

Jos De Ryck
vader van **Luc De Ryck**
(bewoner Linde 5, Zonhoven)

Patrick Houben
(bewoner Woning 40, Zonhoven)

Paul Bollen
(bewoner Brik 1, Borgloon)

Roger Rouffart
(bewoner Henis 3, Tongeren**)**

Simone Souwens
schoonmoeder van **Ingeborg Lenaerts**
(medewerker onderhoud, Tongeren)

Nieuwe medewerkers

Sinds december 2020 zijn een aantal nieuwe medewerkers Ter Heide komen versterken. De volgende personen heten we dan ook van harte welkom in onze organisatie:

Anne Nolmans	leefgroepmedewerker Berg	Tongeren
Bram Ubachs	leefgroepmedewerker Linde 4	Zonhoven
Chantal Tans	maatschappelijk werker Ven	Zonhoven
Elke Haesen	maatschappelijk werker Henisberg	Tongeren
Jens Van Den Bergh	leefgroepmedewerker Linde 2	Zonhoven
Mies Andelhofs	leefgroepmedewerker Linde 4	Zonhoven
Nathalie Leën	leefgroepmedewerker Huis 7	Genk
Sarah Geebelen	logopediste Ven	Zonhoven
Sevcan Bingöl	projectmedewerker mobiele en ambulante begeleiding	Genk
Sharna Surinx	verpleegkundige Ven	Zonhoven
Tamara Vanoppen	medewerker onderhoud	Zonhoven

Woordje van de redactieraad

Als ik 's zondags tweemaal per maand bij mijn moeder (94) in het rusthuis op bezoek ga, is mijn eerste vraag altijd hoe het met haar gaat. Een logische vraag waarop zij dan antwoordt: "Och ja, we moeten er door hé. Er is toch niks aan te doen." Ik hoor in haar stem de berusting, gelatenheid, maar ook een onuitgesproken verlangen. Verlangen om eens even bij de familie op bezoek te kunnen. Verlangen naar de tijd dat alles weer in zijn normale plooi valt. Verlangen dat ze weer eens mag knuffelen, dat ze er weer bij hoort, dat de kleinkinderen weer eens op de schoot komen zitten … De tijd dringt. Even later vraag ik haar altijd of ze wat nieuws te vertellen heeft en wat er die week allemaal gebeurd is op de afdeling. Het antwoord ken ik natuurlijk al op voorhand:

"Hey menneke, wat zou ik te vertellen hebben? Hier gebeurt toch niks (weinig)." En dan vraagt zij op haar beurt wat er bij mij thuis allemaal gebeurd is. Hoewel dat ook tot enkele woorden kan herleid worden (ik ben ook niet zo'n avonturier), doe ik mijn uiterste best om alles in geuren en kleuren en tot in het kleinste detail te vertellen. De 14-daagse foto van ons kleinkind incluis. Dat manneke heeft toch veel haar, zegt ze telkens. Dan kijkt ze naar mij en zegt: "Djieë zijt toch euch schuun bè urre kletskop. Ich zen da al gewend." Daarmee weet ik het weer. Wat voor mij evident en onbelangrijk lijkt, geeft haar zuurstof en geeft haar stof tot nadenken. Zo kan ze weer een weekje verder tot het volgende bezoek.

Even later klopt een stagiaire aan de deur en komt binnen met een saturatiemeter om de zuurstof in het bloed te meten. Alles blijkt oké te zijn. Oef, denk ik, gelukkig dat ik haar juist wat zuurstof gegeven heb. Mensen hebben nood aan verhalen en contacten. Informatie is belangrijk, hoe klein of onbenullig het soms lijkt. Geef toe, als je deze Ter Heide nieuws openslaat, kijk je toch eerst of er iets instaat over jouw kind, jouw leefgroep, jouw afdeling. Ikzelf kijk altijd eerst naar de foto's en de grote titels. Herkenbare dingen lees ik eerst, dan volgt (meestal) de rest. Bij dezen dus een oproep aan allen om eens in de pen te kruipen. Het hoeft niet lang te zijn of bol te staan van stijloefeningen. Gewoon wat info over wat er bij jou gebeurt of wat jou raakt is meer dan oké. Als ik dit schrijf, heeft mijn moeder haar tweede spuitje van het vaccin al gehad. Een opluchting. Voor ons in Ter Heide is het nog even wachten op vaccinatieronde 2 en ik hoop echt dat, als je dit leest, ook wij al aan de beurt zijn geweest. Ik ga vragen om er een kleine dosis anti-schrijfvrees bij te doen, zodat we volgende editie overspoeld worden met artikels. Teksten, foto's en telefoontjes zijn welkom bijj kari.feys@terheide.be tot en met 24 mei. Je kan ook steeds terecht bij de leden van de redactieraad:

Genk: steven.schepers@terheide.be
Zonhoven: tony.antheunis@terheide.be
Borgloon: cynthia.gilissen@terheide.be
Tongeren:leon.van.es@terheide.be

P.S.: Herkende jij de persoon op deze foto uit de oude doos of wil je een gokje wagen? Het antwoord zit verstopt in deze Ter Heide nieuws.

Colofon

Ter Heide nieuws
Nr. 1, 2021, verschijnt 4 maal per jaar

Redactieraad:
Hilde Kubben, Kari Feys, Leon Van Es, Tony Antheunis, Cynthia Gilissen en Isabelle Saint-Georges

Grafische vormgeving:
Gert Vos & Bart Hiemeleers (Gezel)

Verantwoordelijke uitgever:
Paul Geypen, Klotstraat 125, 3600 Genk

Kantoor afgifte: Hasselt 1 B-789

Ter Heide campus Genk
Klotstraat 125, 3600 Genk
Tel. 089 32 39 30, Fax. 089 30 62 50

Ter Heide campus Zonhoven
Jacob Lenaertsstraat 33, 3520 Zonhoven
Tel. 011 81 94 00

Ter Heide campus Brikhof
Brikhof 68, 3840 Borgloon
Tel. 012 26 08 50

Ter Heide campus Henisberg
Baversstraat 32, 3700 Tongeren
Tel. 012 39 83 80, Fax. 012 39 83 99

Kalender

Uitgesteld
Door de coronapandemie werden alle grote activiteiten tot augustus 2021 voorlopig voor onbepaalde tijd uitgesteld of afgelast. Ook de feestzaal van Ter Heide kan momenteel niet gebruikt worden voor de organisatie van evenementen.

Pasta & Wijn Afhaaldag
22 mei 2021

Hartelijk welkom

Ter Heide
WAAR IEDEREEN BIJZONDER IS